

В@З БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 14, БРОЙ 60, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2023

Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021, 2023

Цена 1 лев

Честити рожден ден, „В@з Бuki Веди“!

Моята равностетка

Равностетката, че вече пета година творя в училищния вестник, понякога ми се струва удивителна и зашеметяваща. Това е равносилно на цяло едно допълнително образование, на едно голямо училище по себеизразяване и себеизграждане. За тези пет години успях да формирам много умения, чиято стойност тепърва предстои да оценявам и осмислям. Научих се да работя в екип, да се изразявам пред публика, да структурирам и насочвам мислите си... Срещнах се с редица успели хора, до които

иначе не бих могла да се докосна. Разговарях с олимпийски и световни шампиони; с много начетени и респектиращи хора от всякакви сфери; със заместник-министри; дори и в дискусия с президента взех участие. А какво ли още предстои - питам се често. И отговорът винаги се оказва повече от изненадващ.

С течение на годините имах честта да се уча от истински професионалисти като госпожа Радинка Иванова и госпожа Кристина Младенова – коя от коя по-смела, вдъхновяваща и дейна. Срещнах се и с много съмишленици и „колеги“ в динамично променящия се екип и всяко едно запознанство, смея да твърдя, беше полезно и сверяващо часовника ми.

Със сигурност всички тези емоции ще ми липсват, въпреки трудностите, въпреки дългите и уморителни часове, прекарани в писане и търсене на правилните думи. Всяко едно усилие в крайна сметка си заслужава.

Истината е, че се чувствам искрено благодарна и щастлива за всяко едно преживяване и за всеки един шанс, който съм получила. Това е едно от най-смислените и ползотворни начинания, които съм подхващала в живота си към момента.

Честит рожден ден, „В@з Бuki Веди“!

Божидара Павлова, 12в

В очакване на Коледа

- ✓ Приказна зима – стр. 10
- ✓ Бодливи мисли – стр. 9
- ✓ Подаръците – стр. 8
- ✓ Какво вещаят звездите за 2024 г. – стр. 11
- ✓ Календар за 2024 г. – стр. 12

В юбилейния брой четете:

❄ Димитър Бербатов гостува в СУ "Иван Вазов"

стр. 2

❄ Добрият пример

стр. 4

❄ Ние питаме, вие отговаряте – стр. 6 – 7

И още:

- ✓ Поздрав от приятел – стр. 5
- ✓ Продължавам да ви вярвам.
- Интервю с Димитър Митев – стр. 3

Ангела Лалева, V^a

Димитър Бербатов: „Дефинирайте вашия успех и работете за него!“

Както вече знаете, на 1-ви декември тази година, ВЕЛИКИЯТ футболист Димитър Бербатов беше гост на нашето училище, за да открие изложбата, посветена на неговата зашеметяваща и вдъхновяваща футболна кариера. Световен клубен шампион с „Манчестър Юнайтед“ през 2008 г., носител на Златната обувка на Висшата лига за сезон 2010/2011, рекордните 7 пъти футболист номер 1 на България; основател на фондация, подкрепяща даровити деца; Бербатов е личност, олицетворяваща България и футбола навсякъде по света. След мотивационната реч, която изнесе пред подрастващите на дългоочакваната среща, последва дискусия, по време на която той отговори на всички въпроси, зададени както от нас, така и от други ученици. Неговите отговори са истинско утвърждение на успехите и качествата му. Затова решихме да поместим част от тях тук, за да може всеки, който желае, да се докосне до шампионския дух и шампионското мислене на футболната звезда.

– Кое беше най-голямото предизвикателство пред Вас, с което се сблъскахте по пътя си към големия футбол?

– Най-голямото предизвикателство за мен дойде, когато бях на 18 години. Тогава трябваше да изиграя важен мач, в който не се представих добре. Загубихме мача. Започнаха много нападки срещу мен, бях наистина смачкан от това и паднах на земята.

на много неща, които по-късно разбираме напълно. Не се плашете от проблемите, те се случват винаги и на всеки, важно е какъв е подходът ви към тях и как ги преодолявате.

– Какво е да си футболист на Манчестър Юнайтед? Какво Ви даде и какво Ви отне времето, прекарано в този футболен отбор?

– Даде ми популярност - целият

ден. Но това е единственото по-неприятно, това са предизвикателствата, а играта в този отбор не ми е взела нищо.

– Колко купи имате?

– Честно казано не съм ги броил. Понеже играех за най-големия отбор, имам честта да съм печелил много купи и трофеи. Всички те са наредени в кабинета ми къщи и всеки ден мога да ги виждам, което ме прави изключително щастлив. Така мога да си спомня какво съм постигнал през годините.

– Кой е Вашият най-запомнящ се мач на Манчестър Юнайтед, в който сте участвали?

– Любим ми е онзи знаменит мач срещу Ливърпул през 2010 г., в който вкарах 3 гола, втория от които след задна ножица. В резултат на тези мои попадения победихме, станахме шампиони и беше огромно щастие

за целия отбор. В такива моменти, докато е във вихъра на играта, човек не мисли, а просто реагира на случващото се. За да реагирам правилно във всеки един момент обаче, бях прекарал безброй часове на тренировка и в подготовка. За да се получи даден гол, преди него има вложена огромна доза усилия и работа.

– Смятате ли, че можете да подобрите българския футбол, ако застанете начело на БФС?

– Аз смятам, че имам добър екип от хора, който е зад мен. Имам своите идеи, имам своите предложения и ги представям пред цяла България. Ако футболната общественост и клубовете припознаят моите стремежи за развитие на футбола и ако ми гласуват доверие да съм начело на БФС, ще поема отговорността и ще направя така, че този спорт да продължи да се развива в правилна посока, както преди много години.

– Как се появи идеята за Вашата фондация и как успявате вече години наред с такъв плам да подкрепяте безброй таланти деца?

– Моята фондация съществува вече от 16 години. Подкрепяме деца, изявени в спорта, изкуството и науките. Когато започнах да се развивам и да добивам популярност, осъзнах, че трябва да дам

нещо от себе си на хората, на родината. С моя екип обсъждахме различни идеи и стигнахме до тази да основем фондация за талантиливи деца. Когато представихме идеята пред обществеността, тя получи подкрепа от много хора. Тук идва моментът да ви кажа, че е много важно от какви хора сте заобиколени, какви хора следват и какви избори правите. Ако се вдъхновявате от правилните хора, ще следвате правилния пример. Ако обаче следвате грешния пример, ще ви е много по-трудно да успеете. Тук идва моята роля и ролята на фондацията - да ви дам пример и да се опитам да ви убедя, че това, което аз правя, е стойностно, и си заслужава да бъде видяно, чуто и развито.

– Какво Ви вдъхнови да напишете книгата „По моя начин“?

– Искях да разкажа лично своята история, която да остане след мен във времето и да ме надживее. Искях да има истинско доказателство за това през какво съм преминал и как съм постигнал своя успех. Ако някой може да си

– Успехът за всеки човек има различни измерения. За някои той се свързва с парите, за други – със семейството, за трети – с избора какво да прави. За мен успехът се измерваше в това да стана много добър футболист и благодарение на факта, че футболът е най-обичаният и разпознаваем спорт, успях да реализирам тази своя мечта. Важно е всеки от вас да разбере какво е „успех“ за него, да си постави цел, а също така и да е готов за предизвикателствата, които ще се появят по пътя му. Вярвам обаче, че успехът не е един-единствен връх. Веднъж докоснал се до мечтата си, човек трябва да започне да се стреми към друга. Така съм и аз – изкачих вече една планина, сега се опитвам да изкача друга, с всичките предизвикателства, които идват с нея. А дали съм успешен човек? От моя гледна точка съм, защото съм изпълнил моя критерий за успеваемост. Дали съм успешен в очите на другите, не мога да знам, но фактът, че толкова хора следват моя пример, ми дава увереност и ме навежда на мисълта, че би трябвало да съм успешен.

– Какво е да си Димитър Бербатов?

– Не мога да се оплача. Нямам право. Искал съм, работил съм и съм заслужил успеха си. С него обаче идват и много отговорности, като една от тях е това да стоя днес пред вас и да се опитам да покажа най-доброто от себе си и да ви убедя в правотата на моя пример. Вече дали ще го последвате – това е ваш избор. Но да, отговорността е голяма, дори натоварваща на моменти. Нямам много свободно време – освен

Вследствие на това предизвикателство успях да се изправя и да продължа напред, въпреки че не беше лесно. На 18 години станах мъж, станах по-издръжлив на всички изпитания, които ми поднесе животът по-късно и които продължава да ми поднася и до днес. Хубаво е, когато има трудности, защото те ни ни научават

свят разбра името ми. Беше напълно заслужено, разбира се, цял живот съм се трудил за нея. Даде ми безброй прекрасни моменти, нови приятелства, много победи, шампионски титли, голове. Какво ми взе? - почти нищо. Стресът и напрежението са големи, защото трябва да си на ниво във всеки мач, на всяка тренировка, всеки

вземе нещо от тази книга, макар и малко, и да го приложи в своя живот, значи тя ще е изпълнила своята задача.

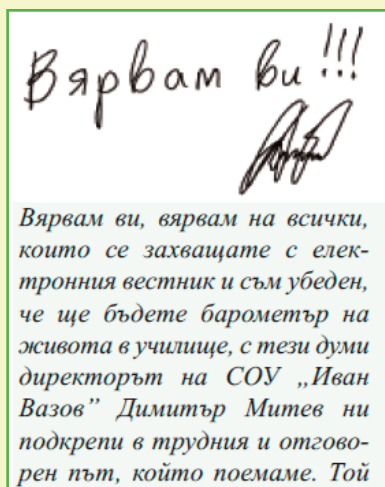
– Какво за Вас е успехът? Каква стойност и какви измерения има той? А Вие възприемате ли се като успешен човек?

всичко останало, трябва да бъде и баща, съпруг, приятел... Поел съм по този път и трябва да го извървя, колкото и отговорен да е той.

Ана-Мария Христова, 12б
Божидара Павлова, 12в

Продължавам да ви вярвам! Бъдете истински!

13 години и 60 броя по-късно отново чрез страниците на вестника ни ви срещаме с нашия директор - господин Димитър Митев. Както започнахме първия брой на вестника, така и продължаваме в шестдесетия юбилеен брой. В следващите редове ще откриете някои любопитни въпроси, свързани с училищния вестник, и с неговия професионален опит, както и техните отговори. Попитахме го дали след толкова години продължава да вярва на екипа от вестника, както каза в първия брой на вестника, а какво отговори той:

– Преди 13 години, в първия брой на вестника Вие имате едно емблематично интервю, в което сте написали на нашите първи колеги „Вярвам Ви!“ . След 60 броя вярвате ли ни все още и защо?

– Ако трябва днес да го напиша, отново бих го написал - продължавам да ви вярвам! Не можете да ме разочаровате! Факт е, че вестникът е на върха от 13 години насам. Затова и искам да създам това, което и преди съм споменавал- Зала за дебати и радио-телевизионно студио. Така мога да дам още повече шансове на екипа на вестника да се развива. Няма как ние, възрастните, да знаем на какво са способни децата, ако не им дадем условия да покажат възможностите си – а когато имат тези условия, оставаме изненадани. Аз не съм изненадан, защото съм го виждал с очите си, свидетел съм на всичко това, което правите във вестника през годините. Няма причина и аз, и вие да сме неудовлетворени от работата, която се върши, и от развитието на вестника досега. Оценка за труда получаваме от много хора, дори от висши институции в страната. Учудвате тези, които го четат. Дори на първия конкурс, на който се явихме, журито помисли, че материалите са писани от професионалисти.

– Как виждате развитието на вестника през годините? Какво се променило, какво сме напредвали и какво още бихме могли да направим, за да го подобрим?

– Като страничен наблюдател и читател смятам, че вашето дело е много голямо. И много други хора са на моето мнение. Това, което бих искал да виждам повече, са критични материали, случки от живота, ситуации и мнения, с

които не сте съгласни. Трудно е човек да се качи на върха, а още по-трудно е да се задържи там. С помощта на вашите учители вие обаче го правите. Всички, които сте част от това, въпреки че постоянно има промени в състава, успявате да запазите и предадете духа, в името на това да сме на ниво като училище и институция с традиции в образованието. На вас, тъй като сте вътре в нещата, ви е по-трудно да си дадете самооценка, но вестникът 13 години продължава да е на върха и първа ще осъзнавате смисъла на този успех и на своите усилия, вложени в него.

– Имате ли наблюдения какво е влиянието на вестника върху учениците и родителите? Защо не е често срещана практика сред другите училища да се печатат училищни вестници?

– Нямам обратна връзка и не мога да кажа точно какво е влиянието, тъй като това са сложни социологически процеси, които трябва да се тълкуват от професионалисти. Факт е обаче, че обществото все по-малко чете, особено вестници. Все по-трудно става на младите хора да се изразяват и това идва от нечетене. Това е проблем и в световен мащаб. В нашето училище издаваме вестник, защото това ни носи удовлетворение. Всяко училище преценява само за себе си дали би искало да направи подобно нещо. Училищният вестник е плод на много труд, който не всеки е готов да положи.

– В първото си интервю споделяте много идеи, които вече са реалност, а от тази година вече има и ученическо облекло за начален етап и 5-и и 6-и клас. Трудно ли беше да се осъществи тази стъпка?

– Не беше никак лесно. Аз не харесвам думата „униформа“, това е именно ученическо облекло, което прави нашите ученици различни от другите и им позволява да се открояват в обществото. Защо не беше лесно? Два пъти провеждахме тази процедура. Първия път пропадна заради пандемията. След 22-ра година трябваше всичко да започне наново, защото се обсъжда с други родители, други фирми. Коментирахме преди няколко дни с представител на фирмата за въвеждане и на спортно облекло, както и облекло за гимназиалния етап, което да е по-стилно.

– Кой е най-яркият Ви спомен като учител и директор?

– Няма как да открия само един момент. Всичко е като една лента, един хубав филм - реалистичен филм. Много от спомените ми са ярки,

но няма едно определено събитие, което да е толкова различно и открояващо се. През всички тези години все нещо ново се случва и се прави. Опитвам се да филтрирам неприятните емоции и да се концентрирам върху положителните. А когато нещо се прави с желание, винаги има от кого да бъде оценено – това се вижда в действията на хората, дори в погледите им. Затова има множество ярки спомени, които преминават през съзнанието ми.

– Когато заставате пред Вашите ученици какво искате да им предадете?

– Аз нямам заучени фрази. Пред каквито и хора да застана, се старая да бъда искрен и праволинеен. Това, което мисля в момента – това казвам – от душата и от сърцето си. Възприемам се на първо място не като директор, а като учител – това е моето призвание. И се опитвам да бъда не само учител в часа, а и във всеки друг момент – и в междучасието, и извън училище дори. Постоянно човек трябва да се учи и да се развива. Не е важно дали си научил формулата наизуст. Важно е да знаеш къде да я намериш и къде да я приложиш. А още по-важно е да се научиш на труд – това е основното, което опитвам да предам на всички хора – малки и големи, преди които заставам.

– Как бихте описали училище „Иван Вазов“ с една дума?

– Истинското. Вярвам, че има много смисъл в тази дума. И човек сам трябва да го усети.

– Как преценявате днешното поколение и как според Вас се променят учениците във времето?

– Времето има свой собствен ритъм и дори ученици с разлика от една година се различават помежду си. Никога в работата си обаче аз не съм сравнявал децата, и хората като цяло, по този начин. Промените са съвсем реални и обясними. Диалектическият материализъм и науките не случайно

твърдят, че битието определя съзнанието. Нашето училище донякъде е изключение от всеобщото. Защото всеобщото е смущаващо. Но в крайна сметка, преди всички деца да станат ученици, личността им се оформя в семейството. Така че първите учители на децата са родителите – те трябва да поставят основата. Впоследствие идва съвместната работа с училището като институция. Въпросът, който всеки един родител трябва да си задава, е: „Аз свърших ли достатъчно добре работата си като родител?“, а след това да търси друг виновен. Разбира се, трябва да имаме и държава, която да си е на мястото. Имаме ли я нея, няма да съществуват „лоши поколения“.

– Кой са личностите, на които се възхищавате?

– Възхищавам се на всеки един, който в своята сфера, е направил нещо, което те кара да трепнеш вътрешно и искрено да му се въз-

нещо такова, което ти се отдава по-лесно и безпроблемно, отколкото на другите, и обикновено това е твоето призвание. За мен това беше математиката. Към 6-и, 7-и клас желанията ми бяха свързани с архитектурата, но ги нямаше възможностите, които днес съществуват. И така, някак си стана от само себе си, нещата си дойдоха на мястото и поех по пътя на математиката. А тя е в основата на всичко, развива мисленето във всеки един аспект, позволява ти да вземаш бързо решения и да мислиш градивно.

– Какво послание за Коледа бихте отправили към читателите на вестника?

– Бъдете здрави, всичко друго се постига с необходимите усилия и самочувствие! И най-важното – бъдете истински!

– Какво можем да направим всички ние, за да се превърне България в едно по-добро място?

хитиш. На всеки, който не спира да твори с плам и не поставя материалното и комерсиалното на първо място. А такива хора има много – в спорта, в музиката, в различните науки... И наистина трябва да уважаваме успехите им и факта, че поддържат нивото си и постоянно го надграждат с устрем и вдъхновение.

– Какво е за вас математиката? Защо избрахте да станете преподавател именно по тази предизвикателна дисциплина?

– Истината е, че не ми е било детска мечта. Просто от много ранна възраст тази наука ми вървеше от само себе си. Има винаги

– Ако всеки си върши работата както трябва, застанал където и да е – не само на ръководни позиции, нещата ще бъдат много по-добре за всички. За съжаление, много хора в края на деня нямат отговор на въпроса какво и как са свършили днес и те обикновено представляват най-критичната част от обществото. Затова, ако всеки критикува по-малко и работи все по-качествено, всеки един ден и на всяко едно ниво, картината на съвременна България би изглеждала различно.

Ана-Мария Христова, 126

Божидара Павлова, 126

Добрият пример

Нов успех в триатлона

Имахме възможността да се срещнем с Валентин Илиев от 7г клас,

за когото и преди сме ви разказвали, и неговите успехи в един от най-трудните спортове – триатлона. Нашият съученик и тази година не пропусна да ни изненада с отличията си. От 2023 г. той е част от националния отбор по триатлон, състезавайки се в планинско бягане и колоездене, щафети, първенства, турнири рамо до рамо с юноши и мъже. Валентин винаги успява да бъде напред

в класиранията и достойно да представя отбора си.

Този състезателен сезон стартира с Кайлъка трейл рън (планинско бягане 7 км.), на което зае 2-ро място при мъжете, след това

участва в турнир по дуатлон „Карловска пролет“ и Маратон на приятелството „Плевен“ в щафета 2x10.5 км. На Държавното първенство по триатлон спринт е на почетното 1-во място. Сподели ни, че едно от най-тежките състезания е било участието му в Лудо-

горски маратон. Включвало планинско колоездене 42км., условията били тежки, защото трасето било много мокро и кално, но въпреки това успял да се класира напред сред мъжете и заема 30 място от общо 200 състезатели. Последното състезание за сезона е Крос Скалите (Белоградчик), което с наградния си фонд събира много лекоатлети и конкуренцията е огромна. Там Валентин извоюва 1-во място във възрастова група до 16 - годишна възраст, като той е на 13 години и е

сред най- малките.

Най-успешното му представяне за тази година е участието му в Балканското първенство по триатлон, което се е провело в Черна гора. Отново е на почетната стълбичка с достойното 2-ро място. Всички български участници в това състезание са спечелили общо 6 златни, 6 сребърни и 3 бронзови медала. Също така в категорията Балканско първенство по спринтов триатлон, разпределени по възрастови групи, злато е спечелил и бащата на Валентин- Иво Илиев.

Мотивацията и отличната подготовка, която показва Валентин, е показателна за добре свършената работа, както от него, така и от страна на неговите треньори. Защото това да съчетава три спорта в един, а заедно с тях и подготовката в училище изискват време, постоянство и упоритост, които той всяка

година успешно заявява. Пожелаваме му още много бъдещи успехи в триатлона.

Яна Янева, 9а

Интересните, успешите

На 06.11.2023 г. в СУ „Иван Вазов“ отново имаме възможността да се докоснем до успешни личности, които отварят нашите очи със своя пример и ни показват, че има и друг свят извън училищните грижи. Целта на организираният срещи беше да ни покаже как спортът и културата биха могли да ни въздействат като превенция за вредните навици, да ни мотивират да бъдем по-целеустремени. Инициативата е съвместен проект с асоциация „Докосни дъгата“ с директор д-р Денислава Ангелова, част от дейностите по проекта „Младите хора – Бъдещето на област Плевен – гражданско активни“.

В салона по физическо възпитание и спорт се проведе среща с госпожа Весела Лечева, олимпийски шампион по спортна стрелба от Сеул и Барселона, петкратен световен шампион и осемкратен европейски шампион, председател на Българския стрелков съюз, избрана за стрелец на XX век. Тя ни разказа за своя път към славата, за своята връзка със спорта и ни даде полезни съвети, насочени към формиране на нашите цели и приоритети.

Сподели с нас колко много ѝ е дал спортът както в професионален, така и в личен план. Стрелбата я е превърнала в човека, който е днес, направила я е дисциплинирана, изградила е характера ѝ и ѝ е дала възможността да общува с множество различни хора. Един от полезните съвети, които ни даде, е винаги да се оглеждаме около себе си, когато сме притеснени, защото ще забележим, че

всички останали се чувстват по същия начин. Тя сподели някои от своите трудни моменти в спорта, които са я направили по-силна и по-успешна. Разказа ни за най-големите си победи и ни мотивира да не се отказваме, а да упорстваме, за да успеем.

В зала „Европа“ течеше срещата на деветокласниците с Нейно превъзходителство г-жа Йелена Филипович-Стоянов, посланик на Черна гора. Срещата премина неформално, учениците разпитваха за личния ѝ живот, за военните конфликти, училището и различни теми от живота.

След вълнуващите срещи всички се събрахме на училищния двор за следващата изява – Флашмоб с Александър Кадиев. Както обикновено актьорът беше усмихнат, забавен и много позитивен. Той бързо стопи дистанцията, която налага неговата известност, и купонът започна. Първо ни поздравиха танцьорите от мажоретния ни състав. Телевизионният водещ започна с кратко обръщение към нас. Разказа ни, че и той е бил тийнейджър бунтар и също е имал проблеми в училище. Водещият ни посъветва да се фокусираме върху училището през своите ученически години, но да не забравяме, че и ние сме хора и се нуждаем от почивка. Присъстваха също г-жа Весела Лечева и г-жа Йелена Филипович-Стоянов, на които бяха подарени рисунки, нарисувани от възпитаници на нашето училище. Беше дадена възможност за изява на деветокласниците и десетокласниците, които за пореден път

доказаха, че са таланти, творци и преливащи от идеи. Техните спонтанни скетчове на тема любов разчупиха атмосферата и повдигнаха настроението на публиката. Последва концерт, изнесен от брилянтните Валентина Александрова и Яна Каменова, заедно с танцьорите от X-Energy Crew и балетисти от „Expose team“. В танците се включиха и мажоретките и стана чудна феерия от помпони, блясък и красота. Вечерта беше съпроводена от много смях, глъчка, танци и музика. Публиката също пляскаше в ритъма на музиката. Това бе поредният незабравим спомен, създаден в СУ „Иван Вазов“.

Във века на модернизираният пороци, този ден беше като светлина в тунела, защото е един чудесен пример за нас, учениците, и вдъхновение за всички присъстващи, подтиквайки ни да бъдем по-добри версии на себе си. Всъщност да си различен не е нещо лошо, а точно обратното – прави ни уникални, прави ни хора, прави ни самите нас. Нуждаем се от такива добри примери, иначе сивотата би ни смазала.

Марина Костова, 10г

През погледа на мажоретката

На 6-и ноември мажоретният състав на училището, от който аз съм част, облече костюмите, взе помпоните и тръгна към двора на СУ „Иван Вазов“. Трябваше да поздравим гостите на нашето училище госпожа Весела Лечева, госпожа Йелена Филипович-Стоянов и Александър Кадиев. Важни гости, важна изява. Трябваше да се представим на висота, защото се явяваме от името на училището ни. Преди изпълнението всички се качихме на сцената и се снимахме с известния телевизионен водещ и актьор Александър Кадиев.

Аз отскоро съм в мажоретния състав на училището. За мен беше голяма чест и се вълнувах, че за пръв път ще се явя пред толкова сериозна публика. Притеснявах се да не сбъркам, да не

В нощта срещу Коледа

Сняг посипва моя град,
Звън се носи от шейни,
А децата сладко спят.
Грейват празнично елхи!

В звездната красива нощ
Идва старец белобрад.
Носи изненади в кош
За сестриче и за брат.

Бъдник в печката гори,
пръска хиляди искри.
На трапезата богата
гостенка е Добротата!

Калина Терзиева, 5а

Зима

Отново пак е зима,
пухкав сняг вали
и с бяла пелерина
навсякъде покри.

Отново радват се децата
пързалки, весели игри,
вълшебен свят на чудесата,
роден от снежен миг.

Марая Игнатова, 5б

Честит рожден ден, „В@з Буки Веди“!

Да се чувстваш на място – ето така се чувствам аз сред „колегите“ от училищния вестник. Заобиколена от прекрасен екип и всеотдайни преподаватели, които винаги ни учат на нещо ново и полезно. През тези 5 години, в които

съм част от него научих много, усъвършенствах се и се срещнах с изключителни хора. Благодарение на работата си там се запознах с личности, на които се възхищавам, дори съм провеждала интервюта с тях. Тази работа ти дава поле за изява, разбираш на какво си способен и те удовлетворява напълно. Много съм благодарна на учителите, които бяха до нас през тези години - г-жа Радинка Иванова, г-жа Кристина Младенова, които са големи професионалисти и винаги са ни помагали, когато сме имали нужда.

А на вас, читателите на вестника, мога да кажа няколко неща. На първо място мечтайте, защото мечтите се сбъдват. Винаги се борете, за да постигате своето! Впускайте се в приключения! За мен в началото вестника беше едно голямо приключение, в което не бях сигурна, че искам да се впусна, но го направих. Изобщо не съжалявам и ако трябва отново до избирам дали да стана част от екипа, определено бих взела същото решение както преди 5 години. Заобичах работата си там и това никога няма да се промени. Животът обича смелите! Честит рожден ден, мой любим вестник!

Ана-Мария Христова, 12б

Размишленията на един „пенсиониран“ журналист

Здравейте! Казвам се Иван Жунтовски и учех в СУ „Иван Вазов“ от първи до дванадесети клас. Четири години бях част от редакционния екип на „В@З БУКИ ВЕДИ“. Завърших през 2019 г., а след това бях приет в НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“ – гр. София. Тази година се дипломирах и в момента съм част от актьорския състав на Плевенския театър. Вероятно тази биографична справка не ви интересува особено, но с повечето от вас не се познаваме и реших, че би било полезно да знаете кой е този батко, който е написал тези свои мъдри или не чак толкова мъдри разсъждения върху страниците на училищния вестник.

Изключително се зарадвах, когато редакционният екип ме потърси, за да напиша отново нещо за читателите на най-хубавия училищен вестник в България. Екипът ми предложи да разгледам последните издания на вестника и да изкажа своето „критично“ мнение. Аз не мисля, че съм особено голям капацитет, но щом така са преценили се съгласих. И ето ме мен, държейки в ръцете си вестника и пишещ „критична“ статия.

Първото нещо, което ми направи впечатление още на заглавната страница са наградите. Те не спират да се увеличават, а това може само да ни радва. Цената на вестника е все още 1 лв., която след настъпилата инфлация е по-ниска дори от тази на едно кафе.

В периода, в който и аз пишех за вестника, бях единствено момче и веднага реших да

мъжките и женските статии. Момичетата пишат емоционално, докато ние разсъждаваме по-прагматично, критично и поднесено с един друг тип хумор. Впечатлен съм от факта, че главен редактор е г-жа Кристина Младенова. Не мога да опиша радостта си, когато разбрах, че човек, който е бил част от създателите на вестника, сега е казал: „Лесно е да създадеш нещо, но много по-трудно е да го продължиш във времето“. Браво Криси, имаме нужда от млади учители, които да вдъхват живот в нашата образователна система, а ние, които сме оставили част от сърцето и душата си върху страниците на любимия вестник, сме спокойни, че той е в сигурни ръце.

Прегледах всичко издадено от март 2022 до ноември 2023 и съм изключително изненадан от пестротата и разнообразността на материала, който е поместен вътре. Сериозно съм впечатлен от критичните статии: „На кръстоПЪТ“ и „Стълбовете на националната ни идентичност“ от Божидара Павлова 12в клас. И тук искам да посъветвам читателите, обърнете внимание на дългите статии, тези без картинки. Знам, че много от вас си купуват вестника, заради „забавната“ страница или защото има ваша снимка вътре, или заради интервю с някоя известна личност, но най-трудно и с най-голямо майсторство се пишат критичните статии. Те ни карат да се замислим!

„Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма.“ Това са думите на един наш общ познат. И понеже по-добър от вестника ни няма, той трябва сам да се надскача. Тринайсет години изобщо не са малко. Моята препоръка към сегашния екип на вестника е да потърси лека промяна. Визуалното оформление на вестника не се е променило особено, рубриките са се запазили и основната линия във всеки от тематичните броеве е такава, каквато си я спомням. Имам нужда от новото. Отново напомням, вестникът е чудесен, но усещането ми е за леко зацикляне. Рубриката „#В голямото“ е пример за иновативността и веднага прикова вниманието ми. Тя е нещо неочаквано и искрено се забавлявах с нея. Искане ми се нещо да ме грабне, като отворя вестника и да си кажа, ето това са

идеите на най-новите ученици. Търсете неочакваното, не се притеснявайте да експериментирате. С лека усмивка ще споделя нещо, което ми направи впечатление. В брой 55 на стр. 9 има „Новогодишни късмети“ и реших да ги изрежа, за да ги раздам на приятелите си, но в момента, в който започнах с ужас установих, че режа лицето на г-жа Росица Симова, а за да прочета статията „КОСМОСЪТ И АЗ“ трябваше да подреда вече изрязаните парчета от мен. Това, разбира се е намигване към предпочтения екип.

Последно, но не по-важно! Малко съм обиден на Вяра Димитрова от 12б клас, която в брой 59 е решила да покани съучениците си на театралните представления в нашият град. Тъй като аз по образование съм куклен актьор и искам да напомня, че нашият театър е драматично-куклен, а в програмата, извадена на стр. 10, липсват куклените заглавия. По този повод искам да покана най-малките читатели на премиерата на „Храбрият шивач“ по Братя Грим, която ще е на 12-ти януари 2024 г. Верче, исках да си направя реклама, не ти се сърдя, но те предизвиквам да направиш проучване за кукления театър в града. На финала ще изразя радостта си от факта, че вече 13 години „В@З БУКИ ВЕДИ“ съществува. Той се създава с професионализъм, труд и много, много, много любов от целия екип. Не забравяйте, че това е вашият вестник. Ценете го, защото „Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло!“

П.П.: Искане да благодаря на всички мои учители. Обичам Ви!

погледна последната страница, за да прочета имената на сегашния екип и виждам повече от едно мъжко име. Момчета пишете! Знам, че в момента са ви по-интересни футболът, компютърните игри и дискотеките, но винаги съм виждал разликата между

Весела Коледа и щастлива 2024 година!

Посланията на заместник-директорите на СУ „Иван Вазов“ – Димитър Димитров и София Димитрова, и на Гинка Русанова, библиотекар в училището ни.

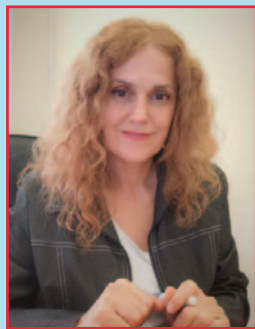
– **Какво е Вашето пожелание към читателите ни по повод наближаващите светли празници?**

Димитър Димитров: На първо място всички да са здрави и успешни през новата година. Духът на училището да бъде пазен, защото ние сме създали атмосфера, която носи уют и спокойствие. Да се чувствате щастливи и удовлетворени, че учите тук, и да усещате училището не само като учебно заведение, но и като ваш втори дом. Пожелаваме

училището ни да върви още по-нагоре и вие – нашите ученици, да трупате още много успехи, защото вашите постижения са доказателство за нашата добре свършена работа. Нека мечтите на всеки един от нас да се сбъднат, защото няма нищо по-хубаво от сбъднати мечти!

Г-жа Димитрова: На първо място поставям здравето. Нека да сме заедно, сплотени и да се справяме успешно с всички предизвикателства, да издигаме авторитета на учили-

щето и да покоряваме нови върхове. Нека успехът да остане синоним на СУ „Иван Вазов“!

Гинка Русанова: Да се виждаме по-често и да сме винаги усмихнати, здрави, обичани и ние да обичаме. – **А какво желаете за Вас през новата година?** **София Димитрова:** Това, което пожелавам на всички – здраве! Искане аз и близките ми да бъдем здрави и щастливи, защото за мен щастието е едно всеобхватно понятие, до което, надявам се, всеки един човек да

топлината от нас, вас и нашето училище.

– **Как прекарвате Коледа със семейството си?**

Димитър Димитров: Традиционно. Гледаме да си почиваме повече, за да се върнем готови за нови успехи и изпитания през новата година. Събираме се с най-близкия си кръг от хора по обичайната коледна рутина **Г-жа Димитрова:** Коледа е дълго чакан празник в моето семейство. Събираме се всички заедно: нашите родители, роднини и децата ни. Трапезата е в духа на християнския празник. Разбира се, има и много подаръци.

– **Какви коледни книги бихте препоръчали на нашите читатели?**

Гинка Русанова: Коледните

книги са предимно за малките, но всяка една книга може да бъде коледен подарък. Посланието, което мога да отправя, е да продължаваме да вярваме в Дядо Коледа, защото това означава да вярваме в коледната магия.

– **Кой според Вас е най-хубавият коледен подарък?**

Гинка Русанова: Със сигурност семейството. Близостта и споделяните мигове с обичаните хора са най-вълшебното коледно чудо. Не мога да си помисля за нещо по-хубаво от това.

И на финала какво бихте пожелали по случай рождения ден на вестника?

Г-жа Димитрова: На редакционния екип на вестника пожелавам много нови и интересни срещи, смелост да отстоява своята гражданска позиция, и много читатели. Запазете силата на вашето слово и желанието да казвате истината!

Яна Янева, 9а

Кристина Москова, 9б

Очи в очи

Ние пишем, вие отговаряте

Празниците през погледа на малки и големи

Коледа наближава, а празничното настроение на учениците се забелязва все повече и повече. Зададохме разнообразни въпроси на деца в начален курс, но тази година включихме и някои от гимназията. Интересни са и теориите за живота на добрия старец и неговите помощници – джуджетата.

Александра Иванова, 1в

- На колко години е Дядо Коледа?
- На 100.
- Кой е най-хубавият коледен подарък, който си получавала?
- Шейна.

Сияна Дянкова, 1г

- Кое е първото нещо, което елфите са научили в училище?
- Те не са ходили на училище.
- Какъв подарък искаш за Коледа?
- Машина за гривни.

Ема Петрова, 2а

- Какво прави Дядо Коледа през лятото?
- Почива си.
- Кое ти е любимото коледно ястие?
- Сарми.

Надежда Йотова, 2г

- Ако имаш право на едно коледно желание, какво ще бъде то?
- Всички да сме весели.
- Ако получиш книга за Коледа, коя искаш да е тя?
- Някоя коледна.

Емилия Иванова, 5б

- Какво прави Дядо Коледа през лятото?
- Занимава се със Снежанка и измислят игри с елените.
- Ако получиш книга за Коледа, коя искаш да е тя?
- „Хари Потър“, пета част.

Теодора Иванова, 6г

- Какви са най-големите ти постижения за тази година?
- Училището ми е най-голямото постижение.
- Какво прави Дядо Коледа през лятото?
- Подготвя подаръците.

– Кой е най-вълнуващият ти спомен за Коледа?

– Когато ми подариха куче.

Никол Бенова, 7д

Божидар Карамелски, 8а

- Кой е измислил празника Коледа?
- Библията.
- Как Дядо Коледа идва, ако няма сняг?
- С шейна в небето.

Теодор Георгиев, 5е

- Кое е първото нещо, което елфите са научили в училище?
- Дисциплина.
- Ако имаш право на едно коледно желание, какво ще бъде то?
- Да сме живи и здрави цялото семейство.

Елена Георгиева, 7г

Иван Богданов, 8г

- Кое ти е любимото ястие на Коледа?
- Пълнените чушки с доб баба.
- Къде живее Дядо Коледа?
- Дядо Коледа живее на Северния полюс.

Мария Генова, 6в

- Кой е любимият ти коледен филм?
- „Сам вкъщи“, трета част.
- Каква суперсила искаш да имаш по празниците?
- Да се телепортирам.

Стефания Петрова, 9б
Ивелина Борисова, 9в
Кристиана Коларска, 8г
Пламена Петрова, 8г
Ирина Караиванова, 5б

- Как Дядо Коледа идва, ако няма сняг?
- С каруца.
- Кое новогодишно обещание ще изпълниш?
- Да си науча всичко по физика.

Полина Маринова, 9б

Димана Маринова, 3б

- Кой е най-вълнуващият ти спомен за Коледа?
- Когато се роди първият ми братовчед.
- Кой е измислил празника Коледа?
- Исус Христос.

Даная Паламарова, 3в

Кристина Рускова, 4а

- Какъв подарък искаш за Коледа?
- Искам лак за нокти и други гримове.
- На колко години е Дядо Коледа?
- Някъде към 98.

Даниел Нинов, 4в

- Дядо Коледа ходил ли е на училище?
- Да.
- А до кой клас е учил?
- Ами до десети клас.

В очакване на Коледа

Коледа от октомври

Отново приближава най-светлият празник – Коледа. Безспорно това е най-очакваният момент от годината за малки и големи. Приготвянията за празника започват още в началото на декември с украсяването на дома.

За съжаление обаче с времето хората успяваме да превърнем Коледа в начин за печелене на пари. Сякаш с всяка година магазините гледат да извадят коледната украса, колкото може по-рано. Нищо чудно съвсем скоро гирляндите и лампичките да стоят целогодишно в магазините.

Вината за това до голяма степен всъщност е в нас, купувачите. Всички сме заринати с играчки и въпреки това бързаме, за да си купим нови. Привлечени от блясъка на коледните фигурки, не осъзнаваме, че харчим твърде много пари за безсмислени неща. Някога замисляли ли сте се какво биха означавали тези пари за някоя хора? Ние влагаме много средства за украса, докато в това време има хора, които никога не

са усещали магията на Коледа. И не говорим за купищата украса, а за прекараното време с любимите хора. Защото истинската магия не е в броя на топките по елхата, а в това да се събереш със семейството, да слушате коледни песни и да гледате филми. Магията е в пукащите дърва в камината. В това да помагаш с готвенето, да се сгушиш в прегръдките на баба и дядо, които са чакали с нетърпение да ги посетиш. Магията е дори в смешните спорове на всички роднини.

В наши дни всеки има излишни вещи, които никога не е поглеждал. Така е и с украсата. Няма смисъл от

всички тези играчки, които така или иначе няма къде да сложим. Всяка година се измислят нови видове джуджета и еленчета, които да привлекат вниманието ни, но така загърбваме същността на празника. Най-лошото е, че украсата всяка година става по-скъпа, и едва ли не още повече се натрапва комерсиалността на Коледа. Един от призивите на празника е да бъдем добри. Точно затова всяка Коледа се организират различни благотворителни

каузи за нуждаещи се хора. Вместо да даваме пари за излишни играчки, можем да ги дарим и да помогнем на някого, който наистина има нужда.

В стремежа си да спечелят пари, производителите са на път да заличат духовното в любимия на всички празник. Промяната започва от нас. Ако ние намалим темпото на пазаруване, можем да запазим истинската коледна магия жива.

Стефания Петрова, 9б

Подготовката започва

Обикаляйки по магазините, за да набележа своите коледни подаръци за семейството, влязох случайно в едно малко магазинче за коледни украшения в центъра на гр. Плевен. В разговора с продавачката я помолих да изкаже мнението си – кога хората предпочитат да украсят елхата и дома си – по-рано или в последния момент преди празниците. Как пазаруват, какво търсят? Отговорът ѝ беше следният: „Българите украсяват по-късно отколкото на Запад. Във Виена включиха светлините на 11 ноември, а в Плевен – в края на същия месец. В големите европейски градове вече има коледни елхи в центъра на града, а Виена и Будапеща се славят с едни от най-пищните коледни базари. Навсякъде кипи празнично оживление и подготовка за празника. У нас това не е така, за съжаление.“

По нейни думи жителите в нашия град предпочитат изкуствена и средно висока елха, тъй като издържа до 15 години вместо истинско коледно дърво, защото след

празниците обикновено умира и не може да се засади в природата. Така също и прави боклук в къщата и много трудно се почистват игличките. Украсата също не е естествена в сравнение с миналото и по принцип в домовете е украсено до 7 януари – старата дата, на която се е отбелязвало Рождество Христово. Вече отмира традицията на сурвакниците, а естествени гирлянди от пуканки и сушени плодове можем да видим само в етнографския музей. Коледарите също се превърнаха в печалбари и коледните песни и наричания срещаме по ресторантите като част от забавлението.

Някои граждани предпочитат коледни сувенири, изработени ръчно от художник, каквито се продаваха в магазинчето, обаче има и такива хора, които не биха заложили на такъв скъп, стойностен и красив подарък. Коледа се комерсиализира и тайнството на празника като че ли изгуби своя смисъл.

Станислава Нейкова, 8б

Подаръци, които да не подаряваш

Наближава Коледа.

Чудите ли се какво да подарите тази година на роднините и приятелите си?

Възможностите са много, но това са нещата, които определено не трябва да избирате за подарък:

1. Неща, свързани със спортване и отслабване – Този тип подаръци крещат, че намирате човека за дебел. Освен ако той не обича да спортува, не е добра идея да му подарявате такива неща.

2. Кремове против стареене – Никои не иска да получи напомняне, че остарява.

3. Домакински потреби – Нека да си признаем, кой би се зарадвал на препарат за почистване? Практично е, но така показвате, че не сте мислили особено и сте грабнали нещо случайно. Някои хора могат и да се засегнат, така че не рискувайте.

4. Дрехи – Всеки човек си има собствен стил и няма как да знаете дали ще хареса дрехата, която вие сте му избрали. Също така, ако не знаете размера и го съберкате, рискувате да изпратите грешно послание.

5. Домакински любимци – Да имаш домашен любимец е лично решение и изисква планиране и много отговорности. Затова не е добра идея просто да подарите хамстер или зайче на някого.

6. Дезодоранти и парфюми – С първото намеквате, че човекът мирише. А за второто трябва да сте наясно с личните му предпочитания. Не е сигурно, че ще уцелите аромат, който да му се хареса.

7. Коледни дрехи и украси – Този тип подаръци може и да носят коледен дух, но не са особено практични, тъй като могат да се използват само няколко седмици в годината. А после се чудим какво да ги правим.

8. Бельо – Това е прекалено личен и неуместен подарък.

9. Чорапи и чаши – Сами по себе си те не са лоши, но са се превърнали в най-баналните коледни подаръци и внушават идеята, че не знаете какво да подарите на човека.

10. Сувенири – Никои не иска сувенир от място, на което самият той не е бил.

11. Подарък, който ти е бил подарен – Никога не подарявайте нещо, което първо е било ваше. Това показва неуважение и незаинтересованост към човека, на когото го подарявате.

12. Билети за определено съби-

тие със специфична дата – Това също е много личен подарък. Скъп е и не е добра идея, ако не сте сигурни, че човекът има интерес и е свободен на тази дата.

И накрая – един съвет от мен: За да се хареса един подарък, той трябва да има някаква сантиментална стойност. Трябва да показва Вашата обич и желание да зарадвате другия. Така че обмисляйте внимателно, имате време!

Ева Иванова, 9б клас

Празничните настроения – под въпрос!

С наближаването на коледните и новогодишните празници за пореден път разсъждавам върху различните страсти по това време на годината. Наблюдавам множеството начини, по които се посреща Святата нощ, и докато с някои мога да се съглася, други са доста по-далечни от възприятията ми. Тук бих искала да отбележа, че зачитам всяко мнение по въпроса и се отнасям към него с уважение, макар да съм в позиция, в която е вероятно да има засегнати. Нека не задълбавам допълнително, защото осъзнавам, че покрай празниците всички имат достатъчно грижи, а моята цел далеч не е да ви отегча.

Сигурна съм, че не съм единственият човек, който е забелязал, че в момента, в който пре-

така свят за християните обичай не бива да е свързан с толкова материални идеи. Това ме навежда на мисълта за начина, по който се възпитават децата. Неведнъж ми е бил задаван въпросът: „Какви подаръци получи тази година?“, но не се сещам някога да са ме питали: „С колко души от твоето семейство прекара празника?“. Макар да разбирам гледната точка на възрастните, тъй като за малките дечица най-интересното са подаръците, не посяват ли зрънцето на меркантилното у нас още в детството ни?

Като наближи Рождество Христово имам чувството, че забравяме всъщност какво празнуваме и дали наистина го празнуваме. Не съм сигурна дали, защото някоя верига магазини е решила да намали цената на маргарина в коледната си брошура, или, защото в натовареното ни ежедневиe песимизмът ни е завладял, но не виждам духовната нагласа у хората.

Осъзнавам, че ставам досадна и съжалявам, но продължавам (още една бърза рима за развеселяване). След тези мои разсъждения може някой да се чуди дали въобще харесвам Коледа. На това мога да отговоря, че наистина обичам това време не заради нещата, които споменах, а заради тези, които премълчах. Обичам този празник, защото знам, че винаги има с кого да го празнувам и защото баба готви много вкусно, защото съм простичък човек и не изпитвам нуждата всичко около Бъдни вечер да е огромно. Искам просто да е малко и уютно с любимите хора! Така приключвам и с това искам да пожелаая на всеки един читател да празнува точно както той иска и да прекара една прекрасна коледна ваканция!

Михаела Минкова, 9в

Нестандартни подаръци

✓ **Ваучери за изживявания.** Наскоро забелязвам, че често се подаряват такива възможности да сбъднеш мечтата си. Например да скочиш с парашут, да пътуваш до интересна дестинация или билет за концерт на любим изпълнител. Можеш също да бъдеш сладкар, да започнеш да рисуваш или пък да танцуваш. Това е нещо, което се харесва на хората, защото им оставя спомени от това събитие, а спомените са завинаги.

✓ **Персонализирана картина.** Друг интересен подарък е някаква

лична картина или шарж. Навсякъде в интернет можете да намерите художници, рисуващи картини по поръчка. Този подарък пък е подходящ за хора с чувство за хумор. Също така това произведение ще краси дома им и ще ги радва. Разбира се, трябва да познавате добре тези, на които ще поръчате такъв подарък, защото не само външният вид ще се представи в картината, но и духът на тези хора, интересите им, жестовите и характерни позе.

✓ **Винаги помнете, че и книгата е страхотен начин да изненадате любим човек за празниците.** Тя пренася човек в друг свят и е много подходящ подарък за зимните дни, в които трябва да си седим въщи, на топло и уютно.

Ако желаете, може да използвате тези идеи за някои от близките си и да ги зарадвате с нещо необичайно, което ще им донесе радост, но и ще покаже, че сте се постарали с подаръците.

Цветина Данчева, 9г

Богливи мисли

Творческо писане

На сцената на нашето съвремие се срещат Иван Вазов и Георги Господинов. Разговарят под формата на драматургичен диалог за българската историческа съдба. Познавайки творчеството на двамата, ги назовах Зеления и Синия. Асоциирах Патриарха със зеления цвят, а по-младия Господинов – със синия. Ще се радвам, ако и вие мислите така.

Преди и днес – утре и вчера

i. Смог

В небето се виждат и слънце, и луна. Пейка на тротоар до пътя, обърната към публиката. На пейката седи мъж. До нея угаснал стълб за улично осветление. Мъжът чете вестник и пуши, бастунът му – опрян на стълба.

[ЗЕЛЕНИЯТ] „Букър” ли? Книжар навярно... А аз, аз не съм книжар. Нобелист щях да бъда, но друго стана... Та сега, кой може да стане книжар? Впрочем кой ден сме днес?

Слънцето и луната в небето изчезват, скрити от мрачни облаци. Става тъмно, но уличната лампа до пейката не светва. Мъжът нищо не може да прочете повече от вестника. По пътя се задава фигура.

[СИНИЯТ] Простете, какво четете?

[З.] За книжари. Тъкмо щях да прочета кой може да спечели наградата, но тъмно стана.

[С.] А, да нямате предвид наградата „Букър”?

[З.] Да, същата. Но още се интересувам кой пък би я заслужил. Какво мислиш?

[С.] (сяда на пейката до мъжа) Аз какво мисля ли? Не зная. Някой, чиято история си струва да бъде разказана.

[З.] Лична история ли имаш предвид?

[С.] Не, разбрахте ме погрешно. Нито една история не е лична. Разказана ли е правилно, тя е съпреживяна, никога самотна.

[З.] А може ли творецът да е самотен?

[С.] Кой творец, когато твори, не е самотен?...

[З.] Пишеш, нали?

[С.] Как познахте?

[З.] Знам.

[С.] Според вас, бих ли спечелил „Букър”?

[З.] Защо си толкова тъжен?

[С.] Ще отнеме цялото време на света, за да ви кажа... Колко е часът?

[З.] Не зная. А знаеш ли кой ден сме днес?

[С.] Не.

[З.] Тогава бих казал, че имаме цялото време на света!

[С.] Мъчно ми е.

[З.] За кое?

[С.] За всичко. Сякаш никога няма да прогледна през смога, настанил се тъй лежерно в покоите на душата ми. Дори и цялото време на света да мине! И болките, и тъгата, и самотата, и копнежът не престават да криволичат по едни страховито засукани пътеки, които водят до едно и също място – смъртта... И най-вече ми е мъчно за другите – ще умрат, преди да разберат как се живее. Никой не живее, а по-скоро оцелява. Кажете ми как да не бъда тъжен?

[З.] Животът определено не е такъв, какъвто трябва да бъде, когато творецът тъгува за народа си, който сам недоумява грешките си.

[С.] Но аз не мисля така. Не е вината в него, че не разбира. Тревожа се за друго аз... Ами ако никога не разбере? Старостта ни грози нас бедните, старостта! Ако не намерим мястото си навреме?

[З.] В историята е отговорът, в миналото. Опита ли се да го потърсиш?

[С.] Ние в момента го търсим. Отговор като че ли няма.

[З.] Има, има. Ще видиш. Помни едно нещо обаче, тази стара куртизанка, историята – тя почита само победителя. От нас, творците, зависи какво или кого поколението ни почита. Само ние можем да уловим есенцията от миналото ни и да я закопчаем в златна рамка, която по-късно ще окачим като гоблен в затворената стая на душата.

И двамата стават от пейката и излизат, бастунът остава забравен, закрепен на угасената улична лампа.

ii. Разведряване

Облаците, закриващи слънцето и луната, се разотиват. Пейката стои празна до пътя, бастунът и той не е мръднал. Позната фигура се задава.

[С.] Ето, че мина време. И пак се лутам из тия улици. (Пауза.) Мирише ми на лалета. На лалетата, които гледах в градината на село, когато бях висок, колкото тях. Помня и погледите на другите, когато не бяха тъжни, а пълни с обич. Но това беше... преди време. (Спира се на пейката.) Къде ли е онзи господин? Напомняше ми на някого, с тези кръгли очила и мустака, с бастунчето му и със специфичната миризма на цигарата си. Миризма, която никога не бях усещал досега. А! Изглежда си е забравил бастунчето... Леле, още ли стои тук?

Взема бастуна и сяда на пейката. Слънцето блести в очите му, а луната отразява светлината в душата му. Чака следващото заоблачаване и пуши. Той полека остарява и приема зелен цвят. В ръцете си държи вестник, в който пише името му, а над него – „Награда „Букър 2023”. Уличният стълб светва посред ден.

[З.] ...

Николай Петков, 116

Изкуството като висше изразно средство на душата

Какво е любимото ви изкуство? Може би ще се спрете на изобразителното изкуство или пък на поезията, защото все пак са класиките, първите изкуства. Въпреки тяхното неоспоримо величие, има множество още по-великолепни изкуства, които с годините са останали пренебрегнати. Може би най-висшето от тези изгубени във времето изкуства е *изкуството да обичаш*. Повечето от вас веднага ще се опитат да оспорят моето твърдение, но ще се опитам да ви убедя в правотата си. За да стане това, трябва всички ние да се запитаме каква е същността на изкуството. Най-общо казано, то може да бъде представено като продукт от творчески процес, който от своя страна е дейност, за която са нужни специфични умения, които са научени по някакъв начин. Главната цел на изкуството е да предизвика емоция. Споделям гледната точка на Ерих Фром от неговата книга „Изкуството да обичаш“, че обичта е изкуство.

Любовта в днешно време е рядкост. Коя е главната причина за изчезването на любовта? Именно това, че любовта е *изкуство*. Истинската любов е на изчезване, а ние трябва да приемем длъжността на Червената книга и поне да се опитаме да я опазим. Въпросът трябва да бъде превърнат в интроспекция за това как можем да се научим да обичаме. Няма конкретен отговор, но за сметка на това самият въпрос доказва, че да обичаш е изкуство, понеже се изучава. Ако доразвием твърдението, ще разберем, че всъщност няма по-древно изкуство от любовта.

По същата логика можем да стигнем до извода, че да бъдеш човек също е изкуство, като животът е нашият учител. Изкуството е това, което ни прави хора. Щом съществува още от неолита, значи има причина за това съществуване. Ако не е изкуството, на какво щяха да се основават науките? Щеше ли да съ-

ществува историята? Щяхме ли да знаем за миналото, за да сме по-мъдри в настоящето си? Словото е изкуство, а без словото няма цивилизация. Следователно нашата идентичност се крепи на изкуството.

Тази статия разглежда изкуството като висше изразно средство на душата. Най-често срещаното изкуство е изобразителното, така че е логично и то да бъде разгледано. Първобитните хора са рисували по стените на пещерите, великите владетели са нареждали на придворни художници да запечатват образите им във вечни произведения на изкуството, а в днешно време всяко дете изучава предмета изобразително изкуство. Очевидно изобразителното изкуство е от огромно значение. Какво го прави толкова специално? За да разбереш една картина, трябва да се слееш с нея, да я почувстваш в недрата на сърцето си. Всеки човек, който успее да установи духовна връзка с едно произведение, може да се нарече емпатичен, а емпатичните едва ли не са преследвани в наши дни, което може да означава само едно – хората се откъсват от изкуството. Това заключение може да изглежда прибрзано, но ако се замислим, ще открием, че за съжаление, е правилно. Хората отдавна не четат, не пишат, не мислят, не чувстват и следователно не живеят. Все пак какво е живот без изкуство? Може ли едно съществуване да бъде пълноценно при липсата на изкуство? Надали.

Човешкото същество е единство на душа и тяло, едното не може да бъде отделено от другото. Душата е нематериалното, което трябва да намери начин да се свърже с материалния свят. Това става с помощта на изкуството – изразното средство на душата. Изкуството, също като хората, присъства в два свята – физически е в земния, но единственият начин да бъде създадено и разбрано е чрез душата, олицетворението на духовното.

Душата винаги е намирала израз в изкуството, независимо от неговата форма. Неоспоримо е, че светът, какъвто го познаваме, нямаше да съществува, ако нямаше изкуства. Щяхме да живеем в една сива реалност, удавена в апатия. Изкуството ни подтиква да се учим от грешките си, да опитваме да разберем чуждите виждания, да чувстваме и да бъдем себе си. Наближава Коледа, време е да започнем да изучаваме *изкуството да обичаш*.

Марина Костова, 10г

Приказна зима

Късмети за новогодишната баница

За тебе са здраве и късмет, на това се казва берекет!

Обществениите кризи изкарай на петзвездните круизи.

Веселието ще е твое ежедневие.

През 2024 на нова къща ще се радваш ти.

Щастие, обич и разбирателство ще получиш с ново приятелство.

Пада ти се с тежък портфейл да ходиш.

Ежедневието пребори, с почивка се награди!

Доброта на теб се пада! С добродетелство ще помогнеш на хиляда.

Работата ще е песен, а животът — лесен.

Нова кола си купи, мечтата си сбъдни.

Книгите вземи, в училието ще ти върви!

Мирослав Борисов, гр

Ура, ваканция!?

Ваканциите преди и сега

Ваканция, любимото време на учениците и работещите хора по света . Време, което всички ние чакаме с нетърпение, за да можем да го прекараме в забавления, почивка, разходки и приятни мигове със семейството. Всеки ученик мисли, че ваканцията е толкова приятна, колкото е дълга. Всички сме чували нашите баби, дядовци, майки и бащи с носталгия да разказват за техните детски, изпълнени с радости и забавления дълги коледни ваканции.

В България за нас учениците тазгодишната коледна ваканция ще бъде от 23-ти декември до 2-ри януари, общо 11 дни, в които можем да се отдадем на почивка и забавления преди отново да прекратим училищния праг. За нашите родители, приятели и познати, ходещи на работа, тази година са определени пет почивни дни, от 23-ти декември, до 27-и. Въпреки това ваканцията никога не е достатъчна. Всички ние се надяваме на повече дни за почивка, а именно от тези наджди се ражда и въпросът: ако сега е така, как е било преди?

Като сравнение ще се върнем 30 години назад, през 1993 година, когато нашите родители са имали коледна ваканция, започваща от 20-ти декември и свършваща на 5-и януари, общо 18 почивни дни. А нашите баби и дядовци са почивали от 24-ти до 28-и декември. Сравнено с днешно време тогавашните ученици наистина са имали една седмица повече за почивка, за сметка обаче на работещите българи, които са имали, ден по-малко спрямо сегашно отредената им коледна ваканция. И ако такова е положението в България, то в другите страни не е по различно.

Пренасяме се в Германия, на 2000 хиляди километра от България, където учениците почиват две седмици, от 24-ти декември до 6-ти януари. А работещите граждани - от 24-ти до 1-ви. Разбираме, че работещите немци имат три дни повече за почивка в сравнение с нас, а немските училища започват да топят стаите 4 дни след българските

именно защото учениците имат по-дълга, но и заслужена коледна ваканция. Южно от Германия, във Франция, учениците с гордост могат да заявят, че носят титлата за най-дълго почиващи по Коледа, от 17-и декември до 2-ри януари. По време на нея те имат задължително включена екскурзия, изцяло финансирана от училищните власти, целяща запознаването на учениците с различните обичаи по време на Коледа. Работещите граждани във Франция също не могат да се оплачат именно защото имат десетдневна ваканция, позволяваща им да се потопят в коледния дух. В Испания работещите и учениците имат едно и също време за почивка – от Рождество Христово до Нова година, общо 6 дни. Според испанските традиции за тези 6 дни трябва да се извърши традиционният гроздобер, като най-голямата чепка грозде трябва да се запази за Нова година, когато заедно със семейството тя бива разделена по равно и бива изядена в първите 10 минути на новата година.

В Австралия пък учениците са най-щастливи не само защото посрещат дядо Коледа по бански на плажа, до някоя синя лагуна, а и защото коледната им ваканция е слята заедно с междусрочната и така те получават 28-дневна ваканция, от 18-и декември до 15-и януари. Именно те се радват на най-дълга коледна ваканция в света.

След този кратък обзор можем ясно да заключим, че макар да не сме нито първи в Европа, нито първи в света по брой почивни дни, все пак българските граждани, и най-вече българските ученици ще получат достатъчно време, в което ще могат да си починат и да се подготвят за един от най-светите християнски празници Рождество Христово. Също така християнското българско семейство ще има достатъчно време да се подготви за Бъдни вечер. Ваканцията ще ни донесе радост и нови преживявания. Толкова дълга, колкото е. Чакаме я с нетърпение!

Йоан Градинаров, 9а

Вкусна Коледа

Празниците винаги са по-хубави с вкусна храна, споделена с любими хора. Представям ви две изпитани в моето семейство рецепти, които всяка година приготвяме.

Баница

Необходими продукти:
1 пакет готови кори за баница
300 г сирене
3 яйца
1 ч.л.сода
1 кофичка кисело мляко
150 мл олио
захар по желание

Приготвяне:
Смесваме содата и киселото мляко, за да шупне сместа. Разстиламе корите и поръсваме с малко олио. Отгоре слагаме по малко от плънката – шупналото кисело мляко, сиренето, яйцата. Ако обичате сладко, може да сложите и малко захар. Навиваме по 2 кори на руло и редим баницата в намазнена тавичка. Печем на среден огън до готовност.

Бонбони „Рафаело“

Необходими продукти:

150 г кокосови стърготини и 4 с. л. за овалване на бонбоните
40-50 бр. сурови обелени бадеми (Ако не може да намерите обелени, ги обелете вие, като преди това ги залее с гореща вода, за да се отдели лесно люспата им.)
400 г подсладено кондензирано мляко
100 г краве масло
200 г бял шоколад

Нужни са ви и хартиени кошнички, в които да сложите бонбоните.

Приготвяне:

Сложете натрошения на парченца шоколад, кравето масло, кондензираното мляко и кокосовите стърготини в касерола или в тиган с незалепащо покритие. После поставете тази смес на котлона на ниска степен и бъркайте непрекъснато, докато се разтопят шоколадът и маслото. След това махнете сместа от котлона, изчакайте я да изстине и оформете своите бонбони, като в центъра им поставяте по един бадем. Готовите топчета оваляйте в кокосови стърготини. Поставете бонбоните в хартиените кошнички, изчакайте ги да стегнат и им се насладете!

Забавно

Хороскоп

Какво вещаят звездите за вас през новата 2024?

Овен – В началото на новата година ще успеете да осъществите планове си, но от вас ще се изисква упорита работа. Бъдете предпазливи по отношение на финансите си. С напредването на 2024 ще подобрите положението си.

Телец – В началото на годината Юпитер ще окаже благоприятно влияние върху учението ви. Марс ще ви накара да почувствате внезапен прилив на енергия, ала в средата на февруари ще ви донесе проблеми в любовта. Запазете търпение, тъй като ви очакват успехи и финансово развитие през месец март.

Близнаци – През новата година ще пожънете много успехи в личен план. Постиганията и признанията ще зависят единствено от вашите умения, информираност и приспособимост. Уви, през новата година ще се наложи да водите постоянна борба с чувството на умора и безпокойство. Важно е да сте упорити и да се придържате към предварително изготвения план.

Рак – Ще се развивате в работата, това ще ви изпълни с гордост и самочувствие. Преодоляването на страха от отговорностите ще изчисти пътя ви към успеха. Доброто ви здраве ще ви позволи да действате с пълна сила и да успявате навсякъде. В същото време почивката ви ще бъде пълноценна, с вълнуващи пътува-

ния и нови приятни открития.

Лъв – 2024 година ще ви предостави широка палитра от възможности за реализиране на вашите планове и съкровени мечти. Въпреки постоянната ви заетост ще намерите любовта и ще развиете нови таланти. Нови приятели ще озарят живота ви, а доброто здраве ще ви позволи да се насладите напълно на всички подаръци на съдбата.

Деца – Звездите предричат много рискови моменти, които значително ще променят ежедневието ви. Макар да сте трудолюбиви и с кариерни успехи, в семейството нещата не са добре. Следвайте целите си, но не на всяка цена, давайте си време, за да възобновите енергията си. Не оставайте негативните емоции да ви водят.

Везни – През 2024 г. ще почувствате как от живота ви тихо и неусетно изчезват някои препятствия. Ще поемате по-често рискове и ще си поставяте цели, които преди сте смятали за непосижими. Звездите ви обещава хармонично партньорство с половинката, а за свободните хора от знака – начало на дълга любовна връзка.

Скорпион – Новата година ще бъде интересно приключение, изпълнено със събития и чувства. Звездите уверяват, че ще имате шанс да сбъднете стари детски мечти и завинаги ще се отървете от някои

проблеми. Ала емоционалните избухливи натури сред вас ще трябва да положат усилия, за да подобрят отношенията с близките си.

Стрелец – Очаква ви значителен напредък в някои области. Семейните ви отношения ви осигуряват мир и стабилност. В любовта ще достигнете нови висоти, дребните караници и проблеми ще бъдат заровени и забравени.

Козирог – Не един път ще се изправите пред изпитанията на живота, но въпреки това годината ще ви донесе достатъчно възможности за развитие. За обвързаните звездите обещава стабилни връзки. Поради искреността ви може да се зародят пререкания в семейството. Не мързелувайте и не пестете енергията си. Обърнете внимание на здравето си.

Водолей – През 2024 г. ви очакват няколко благоприятни периода, въпреки това звездите съветва да наблюдавате внимателно външните промени и да не вземате необмислени решения. По отношение на кариерата пролетните месеци ще бъдат най-успешни, а май и юни ще бъдат определящи за личните ви отношения.

Риби – Ще продължите да се отнасяте отговорно към задълженията си. През следващата година звездите ще ви дарят с прилив на сила, самочувствие и доста амбиция.

Мирослав Борисов, 9г

Какво виждаш?

Главата на тигър

Ако сте забелязали първо главата на тигъра, то тогава сте аналитичен човек, много целеустремен и организиран. Когато се сблъскате с проблем, сте склонни да бъдете логични, пресметливи и обективни. Понякога обаче, тъй като знаете, че решението, което сте взели, е вследствие на много мислене, сте склонни да бъдете непреклонни. Затова е препоръчително да чуete мнението на другите и да го вземете под внимание.

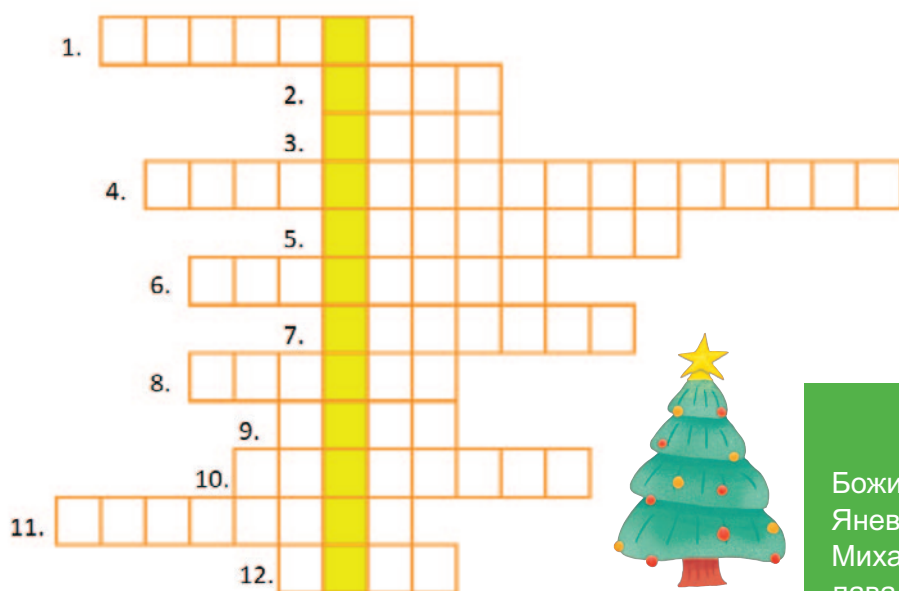
Висящата маймуна

Ако сте забелязали маймуната първо, то сте креативна личност, която е пълна с новаторски идеи. Когато се сблъскате с проблем, вие разчитате повече на интуицията си, отколкото на критичното мислене. Имате умение да използвате нестандартен подход. Знаете отлично, че всяка стъпка, която предприемете в живота си, е урок за вас и че дори загубата е стъпка към постигане на вашите цели.

Мирослав Борисов, 9г

Празнична кръстословица

1. Кое сладко изкушение с орехи и сироп, обикновено домашно приготвено, присъства на трапезата на Коледа и Нова година?
2. Как се нарича коледното дърво, което украсяваме?
3. Какво очакваме да завали на Коледа?
4. Какво е библейското име на Коледа?
5. Кое е важна част от коледната украса?
6. Какво очакваме да получим под елхата от Дядо Коледа?
7. С какво свързваме баницата на Нова година?
8. Кой е главният елен на Дядо Коледа?
9. Кой са помощниците на Дядо Коледа?
10. А помощничката?

11. Кой са разноцветните бляскави предмети, с които украсяваме елхата?
12. Какво наблюдаваме в полунощ с настъпването на новата година?

Ана-Мария Христова, 12б
Мирослав Борисов, 9г

Редакционен екип

Божидара Павлова, Ана - Мария Христова, Йоан Градинаров, Яна Янева, Кристина Москова, Мирослав Борисов, Марина Костова, Михаела Минкова, Николай Петков, Стефания Петрова, Станислава Нейкова, Ева Иванова, Цветина Данчева, Ивелина Борисова, Кристиана Коларска, Пламена Петрова, Ирина Караиванова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактори – Кристина Младенова, Ивелина Танева
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 11.12.2023г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: label.bg
Печат: label.bg

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000

Отговор: 1. Виската; 2. Елха; 3. Снеж; 4. Рождество Христово; 5. Лампички; 6. Подаръци; 7. Късмет; 8. Рудолф; 9. Елф; 10. Снежаника; 11. Гирлянди; 12. Звезда

Екипът на „В@з Буки Веди“ ви пожелава успешна година!

2024

Януари

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Април

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Юли

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Октомври

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Февруари

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29			

Май

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Август

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Ноември

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Март

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Юни

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Септември

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Декември

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					